

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Tomášem Novosadem ve věci žalobců: **a)** Federace profesních odborů, IČ: 22881697, Sokolovská 42/217, 190 22 Praha 9, **b)** ZO OS DP Metro Praha o.z. strojvedoucích, IČ: 86596802, Sliachská 1, 141 41 Praha 4, **c)** Základní organizace Odborového svazu dopravy – Odbory DP PRAHA, IČ: 75136015, Na Bojišti 1452/5, 120 00 Praha 2, **d)** ZO OS Nezávislých odborů strojvedoucích, dozorčích dep a provozních pracovníků DP Metro Praha, IČ: 71003487, Sliachská 1150/1, 140 00 Praha 4, **e)** ZO OS Dopravní podnik Elektrické dráhy o.z., IČ: 17049008, Sokolovská 42/217, 190 00 Praha 9 - Vysočany, **f)** OSPEA, IČ: 26633485, Starostrašnická 25/55, 100 00 Praha 10 - Strašnice, **g)** Odborové sdružení základních organizací Dopravního podniku Autobusy, IČ: 26631776, U vozovny 590/6, Praha 10 - Malešice, **h)** Odborový svaz pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy ZO – Podnikový výbor D.P.HL.M.Prahy, A.S.-Autobusy, IČ: 62939343, Letňanská 65/24, Praha 9 - Vysočany, **i)** ODBOROVÝ SVAZ DOPRAVY, SILNIČNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ A AUTOOPRAVÁRENSTVÍ ČECH A MORAVY, ZO-DOPRAVNÍ PODNIK AUT.DOP.DISPEČINK, IČ: 63108551, Na bojišti 1452/5, Praha 2 – Nové Město, **j)** Základní organizace OS Dopravy Moto1, IČ: 71242333, Plzeňská 102/217, Praha 5, **k)** Odborové sdružení pražských dopraváků, IČ: 22686452, Ke Garážím 2, Praha 4, **l)** Základní organizace OS DOSIA Depo Zličín, IČ: 22771662, Na Radosti 51/132, 155 21 Praha 5 – Zličín, všichni zast. JUDr. Olgou Uhrovou, advokátkou se sídlem v Praze 2, Trojická 20, proti žalované: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost, se sídlem v Praze 9, Sokolovská 217/42, IČ: 00005886, o určení práva,

t a k t o:

- I. Určuje se, že do odpracované doby zaměstnanců žalované se pro vznik nároku na dlouhodobou výkonnostní odměnu ve výši 1 % z vyplacených mzdových tarifů a výkonnostních odměn za kalendářní pololetí leden 2011 až červen 2011 započítává i uvolnění zaměstnance pro účast ve stávce konané dne 16. 6. 2011.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku 80.916,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Olgy Uhrové, zástupkyně žalobců.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobci se domáhali určení, že do odpracované doby zaměstnanců žalované se pro vznik nároku na dlouhodobou výkonnostní odměnu ve výši 1 % z vyplacených mzdových tarifů a výkonnostních odměn za kalendářní pololetí leden 2011 až červen 2011 započítává i uvolnění zaměstnance pro účast ve stávce konané dne 16. 6. 2011. Žalobci jsou odborové organizace hájící zájmy zaměstnanců žalované, která údajně v rozporu s kolektivní smlouvou nepřiznala výkonnostní odměnu ve výši 1% z vyplacených mzdových tarifů a výkonnostních odměn za kalendářní pololetí leden 2011 až červen 2011 těm zaměstnancům, kteří se účastnili stávky konané dne 16. 6. 2011.

Žalovaná navrhlá zamítnutí žaloby. V první řadě namítá, že žalobci nejsou subjekty tvrzeného práva a na požadovaném určení nemají naléhavý právní zájem. Dále žalovaná tvrdí, že zaměstnanci účastní na stávce konané dne 16. 6. 2011 (dále také jen "Předmětná stávka") nemají na vyplacení dlouhodobé výkonnostní odměny nárok, neboť neodpracovali plný fond pracovní doby, přičemž výjimky z této podmínky dané kolektivní smlouvou se na účast na stávce nevztahují.

Soud zjistil níže uvedený skutkový stav na základě označených důkazů.

Žalobci jsou odborové organizace působící u žalované. O tom nebylo mezi účastníky řízení sporu, bylo to doloženo žalobci k průkazu jejich procesní způsobilosti a je to ostatně prokázáno také z obsahu *Kolektivní smlouvy žalované uzavřené na období 2010 - 2012*, kterou jménem zaměstnanců uzavřeli mj. právě žalobci jako odborové organizace.

Ze zmíněné *Kolektivní smlouvy* (konkrétně z bodu II. Mzdový předpis - Pravidla pro odměňování zaměstnanců žalované, čl. č. 5.7 - Dlouhodobá výkonnostní odměna) je dále prokázáno uzavření dohody, dle níž Pro všechny kategorie zaměstnanců, vyjma podle bodu 2.7 KS, bude vyplácena dlouhodobá výkonnostní odměna ve výši 1% z vyplacených mzdových tarifů a výkonnostních odměn za kalendářní pololetí při splnění těchto podmínek:

- zaměstnanec odpracuje plný fond stanovené resp. sjednané pracovní doby v kalendářním pololetí dle bodu 2.5.1 KS. Do odpracované doby se zároveň započítává doba čerpání dovolené, čerpání důležitých překážek dle NV 590/2006 Sb., doba uvolnění k výkonu funkce člena orgánu odborové organizace a další uvolnění dle ZP, KS a dalších předpisů,
- nesmí vykazat v uvedeném pololetí neomluvenou absenci,
- není upozorněn na porušení povinností zaměstnance dle bodu 5.1.4 Přílohy KS.

Žalovaná se písemně zavázala při jednáních vedených s odborovými organizacemi před Předmětnou stávkou, že bude respektovat právo zaměstnanců stávkovat a že zaměstnancům na stávce zúčastněným nehrozí ze strany žalované žádné postihy, pokud budou zaměstnanci postupovat v souladu se zákony. Žalovaná výslovně uznala legálnost stávky a zavázala se, že nebude finančně motivovat zaměstnance k neúčasti na stávce (*písemná*

prohlášení odborových organizací působících u žalované a žalované ze dne 9. 6. a 14. 6. 2011).

U Obvodního soudu pro Prahu 9 probíhá občanskoprávní řízení ve věci tří žalobců - zaměstnanců žalované, kteří se vůči žalované domáhají přímo vyplacení dlouhodobé výkonnostní odměny, která jim nebyla vyplacena z důvodu jejich účasti na stávce konané dne 16. 6. 2011 (*žaloba ze dne 21. 11. 2011, výzva žalované k vyjádření se k žalobě a předvolání k jednání*).

Pro skutkový závěr soudu v projednávané věci je bez významu odborné právní stanovisko prof. JUDr. Miroslava Běliny, CSc., ze dne 19. 8. 2011. Proto nebyla tato listina k důkazu provedena.

Na základě popsaného zjištěného skutkového stavu soud uznal, že žaloba je důvodná.

Právo na stávku je v českém právním řádu zakotveno v ustanovení [článku 27 odst. 4 Listiny základních práv](#) a svobod, vyhlášené usnesením předsednictva České národní rady pod č. [2/1993 Sb.](#) jako součást ústavního pořádku (dále jen "Listina"), podle kterého právo na stávku je zaručeno za podmínek stanovených zákonem. Právo na stávku zaručuje také Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, zveřejněný vyhláškou Ministerstva zahraničních věcí č. [120/1976 Sb.](#), podle jehož [článku 8 odst. 1 písm. d\)](#) státy smluvní strany Paktu se zavazují zajistit právo na stávku za předpokladu, že je vykonáváno v souladu se zákony příslušné země. Právo na stávku lze dovodit rovněž z Úmluvy o svobodě sdružování a ochraně práva odborově se organizovat přijaté Mezinárodní organizací práce dne 9.7.1948 pod č. 87, uveřejněné sdělením Federálního ministerstva zahraničních věcí č. [489/1990 Sb.](#), a Úmluvy o provádění zásad práva organizovat se a kolektivně vyjednávat přijaté dne 1.7.1949 pod č. 98, uveřejněné sdělením Federálního ministerstva zahraničních věcí č. [470/1990 Sb.](#) Ustanovení [článku 41 odst. 1 Listiny](#) dále stanoví, že práv uvedených mimo jiné v [čl. 27 odst. 4](#) a [čl. 28 až 31 Listiny](#) je možno se domáhat pouze v mezích zákonů, které tato ustanovení provádějí. Zákonné podmínky pro uplatnění práva na stávku jsou upraveny toliko v zákoně č. [2/1991 Sb.](#), o kolektivním vyjednávání (srov. [§ 16 až § 26 zákona](#)). Z ustanovení [§ 1 zákona](#), podle něhož zákon upravuje kolektivní vyjednávání mezi příslušnými orgány odborových organizací a zaměstnavateli, za případné součinnosti státu, jehož cílem je uzavření kolektivní smlouvy, ve spojení s ustanovením [§ 16 odst. 1 zákona](#) jasně vyplývá, že právní úprava stávky v ustanovení [§ 16 až § 26 zákona](#) je použitelná toliko pro stávky, které jsou vyhlášeny jako krajní prostředek ve sporu o uzavření kolektivní smlouvy. Uvedené však neznámá, že právo na stávku lze v České republice uplatňovat pouze v mezích citovaného zákona. Nelze přehlédnout, že ustanovení [článku 2 odst. 3 Listiny](#) stanoví, že každý může činit, co mu není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá. Uvedený základní princip pro posuzování dovolenosti chování v poměrech českého právního řádu nutno aplikovat i při posuzování otázky zákonnosti (legálnosti) stávky konané mimo rámec zákona č. [2/1991 Sb.](#), o kolektivním vyjednávání. Upravuje-li zákon pravidla stávky jen v případech stávky v souvislosti s kolektivním vyjednáváním, plyne z toho závěr, že jiného (zákonného) omezení práva na stávku v českém právním řádu není. Platí tedy, že právo na stávku je zaručeno ([článek 27 odst. 4 Listiny](#)), aniž by (s výjimkou stávek v souvislosti s kolektivním vyjednáváním) bylo v souladu s ústavními principy omezeno. K uvedenému viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 14. 11. 2002, sp. zn. 21 Cdo 2104/2001.

Zaměstnanci žalované svou účastí na stávce dne 16. 6. 2011 vykonali své právo na stávku zaručené čl. 27 odst. 4 Listiny. Žalovaná výslovně a písemně uznala tuto stávku za "legální", tedy uznala, že stávka je konána v hospodářském a sociálním zájmu zaměstnanců žalované, jak to citovaný článek Listiny předpokládá. Navíc se žalovaná výslovně a písemně zavázala, že za účast na stávce nebude žádného svého zaměstnance postihovat a že nebude žádného svého zaměstnance finančně motivovat k tomu, aby se stávky neúčastnil. Za těchto okolností je třeba uznat, že žalování účastní na Předmětné stávce byli ve smyslu bodu II. čl. 5.7 Kolektivní smlouvy uvolnění (dle zvláštních předpisů, tedy dle citovaných norem vztahujících se k právu na stávku) a že doba tohoto uvolnění se do odpracované doby pro potřeby posouzení nároku na dlouhodobou výkonnostní odměnu ve výši 1% z vyplacených mzdových tarifů a výkonnostních odměn za kalendářní pololetí leden až červen 2011 započítává.

Argumentace žalované, že její zaměstnanci stávkující dne 16. 6. 2011 nespĺňují jen z důvodu účasti na stávce podmínky pro přiznání dlouhodobé výkonnostní odměny, je tudíž nesprávná. Ostatně vyloučení stávkujících zaměstnanců z vyplacení dlouhodobé výkonnostní odměny by bylo přesně tím postihem stávkujících a tím finančním zvýhodněním (tj. motivováním) nestávkujících, které žalovaná svým písemným závazkem výslovně vyloučila. Není žádný důvod k tomu, aby žalovaná neplnila sliby, které svým zaměstnancům v minulosti dala.

Důvodné nejsou ani námitky žalované vztahující se k nedostatku aktivní legitimace žalobců a k nedostatku naléhavého právního zájmu na požadovaném určení. Žalobci coby odborové organizace působící u žalované jsou smluvní stranou Kolektivní smlouvy pro období let 2010 - 2012, a proto se jistě mohou za splnění podmínek daných ust. § 80 písm. c) o. s. ř. domáhat určení práva (resp. právního vztahu), které z této smlouvy plyne. Naléhavý právní zájem na určení požadovaném žalobou dán je, protože rozhodnutím soudu je zodpovězena předběžná otázka mnoha potenciálních sporů o vyplacení konkrétní částky představující onu dlouhodobou výkonnostní odměnu. Určení práva stávkujících zaměstnanců žalované má tudíž kýžený preventivní efekt, neboť soud předpokládá, že se žalovaná podle rozsudku vydaného v projednávané věci zařídí a výkonnostní odměny svým zaměstnancům vyplatí, aniž by bylo třeba vésti další početná soudní řízení.

Žalobci byli v řízení plně úspěšní, a proto je žalovaná povinna jim nahradit náklady řízení ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. ve výši 80.916,- Kč [odměna advokáta ve výši 64.320,- Kč dle ust. § 9 odst. 3 písm. a) ve spojení s ust. § 7 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (ve znění účinném v okamžiku provedení jednotlivých úkonů právní služby) za 3 úkony právní služby – převzetí věci, sepis žaloby a účast při jednání, paušální náhrada ve výši 900,- Kč za 3 úkony právní služby po 300,- Kč dle ust. § 13 odst. 3 zmíněné vyhlášky, 21% DPH z částky 65.220,- Kč ve výši 13.696,- Kč a zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč].

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku je odvolání přípustné k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího do 15 dnů od jeho doručení. Nesplní - li žalovaná povinnost uloženou tímto rozsudkem, mohou se jejího splnění domáhat žalobci výkonem rozhodnutí.

V Praze dne 16. května 2013

JUDr. Tomáš Novosad, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení: Ilona Jiranová

